

Elof Westergaards prædiken midfaste søndag

Taler

Elof Westergaard
Biskop

Dato

15. marts 2026

Sted

Ribe Domkirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Johannesevangeliet kapitel 6, vers 24-35 [36-37]

1 Det er ikke let

”Det er ikke let!”, kender jeg en, som ofte siger. Det er sandt nok. Det er tit ikke let.

5

Det replikskifte, som så nogle gange kan finde sted i disse hverdagssætninger er, at en anden i rummet dertil siger: ”Hvem har også sagt, at det skulle være let!”

Også det er ganske sandt.

10

Jeg kan sådan set nikke til det hele: ”Det er ikke let!”, og ”Hvem har også sagt, at det skulle være let!”.

Men til disse udtalelser og klare holdningstilkendegivelser vil jeg nu gerne

15

udbryde min uforbeholdne glæde over, at det ikke er let.

Hvor er det godt, ikke mindst når vi bliver mødt af noget og nogen, som fordrer eftertanke og refleksion hos os. Noget, som går dybere end at to plus to er fire.

20

Tag nu evangeliets beretning i dag. Her er vi sammen med Jesus og hans disciple dagen derpå:

25

Jesus har på underfuld vis bespist en stor folkemængde. Flere tusinde mennesker er blevet mætte ved, at Jesus har delt ud af fem brød og to fisk.

Alle er blevet mætte. Der er endda flere rester end der var brød, der blev delt ud.

30 Det er et rent under og stor magi.

Folket har da derfor gerne straks ville gøre Jesus til konge (hvem vil ikke gerne have en leder, som kan stille al sult), men Jesus flygtede bare afsted, trak sig tilbage og ønskede ikke at sole sig i sin succes.

35

Nu har disciplene så fundet ham igen, og de vil gerne høre, hvad Jesus egentlig vil og hvad bespisningsunderet så tjente til, når Jesus tydeligvis ikke søgte at blive en verdslig konge.

40 Jesus udlægger da gårsdagens under for dem:

Det at bespise en stor menneskemængde lå naturligt for Jesus, men det ligger ham samtidig som Guds søn på sinde, at styrke båndet mellem Gud og menneske, ja give os fuldt og helt del i sig selv.

45

Det er dybest set, hvad ligger i Jesu ord, når han siger: ”Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste.”

Brødunderet dagen før er tegn på noget større og mere, nemlig det, at Gud giver os del i et liv, en kærlighed og en nåde, der rækker både til i dag og i morgen, ja som rækker langt ud over dagen og vejen.

50

55 Jesu egen udlægning i dag i Johannesevangeliet af bespisningsunderet er således eksemplarisk, for så vidt den viser, at vi i forhold til Jesus, evangeliet og Gud er nødt til at tyde og tolke, spørge og søge svar.

Jesus gør det her selv, giver os i dagens evangelium flere ord til at tyde, hvad han gør og hvad Guds forhold til os rummer, hvilken rigdom og gave Guds kærlighed og nåde er i vores liv.

60

Pointen er således ikke afgjort for os, når vi blive mødt af noget underfuldt i livet, og af et under og det mysterium, det er, at Gud møder os med sin kærlighed, som da han bespiste den store folkemængde.

65

Og det er godt, at det ikke sådan er til at få greb om, ja at det ikke er let. Det er ret faktisk en stor glæde, at det er sådan, for tænk sig, det betyder, at der er mere i livet end det, vi kan tænke af os selv. Her kommer rigere tanker og større handlinger til, end dem, der oftest styrer os mennesker som f.eks. kravet om noget for noget og i talen om, hvad der er relevant.

Amen

Kilde

Manuskript taget fra ribestift.dk med tilladelse fra udgiver.

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Anden tekstrække, Midfaste, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/elif-westergaards-praediken-midfaste-sondag>